Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26478
Copyright: Admont, Benediktinerstift

& seraphim sup solũ non sedere ſ; stare
ꝓhibetur: Et quia supius duob⁹ modis
solũ uñ pretiati sumus. sedm utrũq;
modũ expositionẽ adaptare debem⁹.
Si ḡ p solũ spiritales creaturas accipimus.
recte sup solũ ds sedere describit. quia
diuinitas deitatis. ut sit sup oña nec
uirtute pficit. nec sapia cresci. cum
nec plenitudo augeri possit. nec ẽitas
uariari. Mens ů humana quotiens
p ꝓgnitionẽ scripture sacre illuminata
ad celestia ꝓtemplanda subleuat.
si ipsos q̃; angl̃orũ choros ꝛ̃ inscendens
usq; ad p̃sentiã suꝰ ꝓditoris pfecerit.
sup solũ quide ascendit. ſ; ꝛ̃ stat ñ
sedet. q̃ illue pficiendo p laborẽ uen.
ů p naturã manere ñ habuit. Stare
namq; laboratus ẽ. sedere quiescen
tis. Ido sup solũ stam⁹. ds sedet. q̃a
ibi incipim⁹ ẽ p grãm. ů ipse ẽ per
naturã. Simulũ si p solũ di. ẽitatẽ
di intelligim⁹. nos sup solũ stam⁹.
quia ad eius immortalitatẽ. ñ nisi
p mortis laborẽ puenire possum⁹.